

en Sparekassebog. Men her taler jeg altsaa om Bankerne. Man havde i Bank- og Sparekassekommissionen foreslaaet, at der paa Bank-Kontrabøgerne skulde være trykt, at det var Bankbøger, eller rettere, at de Beløb, der stod paa Bankbøgerne, ikke var undergivne Sparekassinspektørens, men Bankinspektørens Tilsyn. Det her foreliggende Ændringsforslag har en lidt anden Form. Det gaar ud paa, at der saavel paa Forsiden som paa Titelbladet og paa hver Side af Bankbogen skal være angivet, at de Beløb, der indestaar paa Bankbogen, ikke er anbragte paa Sparekassetilkaar. Dette Udtryk er hentet fra en Bestemmelse i Sparekasselovforslaget, ifølge hvilken de Banker, der har Sparekassedeling, ikke i Fremtiden, selv om det varer nogle Aar, inden de faar Afdelingen afviklet, maa reklamere med, at de tager imod Penge paa Sparekassetilkaar. Dette er altsaa et Forslag om, at det tydeligt skal fremgaa af Bankbogen, at de Beløb, der er satte ind paa Bankbogen, ikke er anbragte efter de Regler, der gælder for Anbringelse af Sparekassemidler i Sparekasserne. Det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) og jeg sammen med andre ærede Medlemmer havde til Sagens anden Behandling stillet Ændringsforslag om, at Bankerne, for saa vidt de tog imod Sparemidler, skulde anbringe disse efter de samme Regler, som gælder for Sparekasserne med Hensyn til Anbringelse af de der indsatte Midler, men Ændringsforslaget vandt desværre ikke Tilslutning i Tinget. Vi forsøger da her, da der fra anden Side er taget nye Stridsspørgsmaal op, at faa Tinget til at give sin Tilslutning til et Ændringsforslag, hvoraf det tydeligt skal fremgaa for Sparerne, at de, naar de i en Bank anbringer Midler, som i Virkeligheden maa anses for at være Sparemidler, og som de paagældende selv anser for at være det, ikke maa regne med, at disse Midler benyttes paa samme Maade, som hvis de var anbragte i en Sparekasse. Det er altsaa kun en faktisk Oplysning, der her skal gives, det er, som jeg tror, det blev sagt i Udvalget, kun Sandheden, der siges i dette Ændringsforslag, og det har altid sin Fordel at oplyse, hvordan de faktiske Forhold er.

Jeg hører til dem, der beklager, at

Tendensen hele Tiden er gaaet i Retning af at gøre Banker og Sparekasser mere og mere lig med hinanden, idet Sparekasserne skal have større og større Frihed til at udføre Bankforretninger, og Bankerne skal have Ret til at tage imod, anbringe og bruge Sparemidler paa den Maade, som Bankmidler skal og bør anbringes. Naar Tendensen gaar i den Retning at stille disse Institutioner mere og mere lige, synes jeg kun, der bliver tilbage at oplyse Publikum om, at der ikke gælder de samme Regler for Bankernes Anbringelse af Midler, som der gælder for de Midler, der er indsatte i Sparekasserne, saa maa Sparerne selv afgøre, om de foretrækker at faa deres Penge anbragt saaledes, som Bankerne bør og skal anbringe dem ved Financiering af Foretagender, til Ophjælpning af Erhverv o. s. v., eller om de ønsker dem anbragt i Sparekasserne. De, der ønsker, at deres Midler skal anbringes saaledes, som Bankerne efter Loven skal anbringe dem, gaar saa til Bankerne, og de, der ønsker dem anbragt saadan, som Sparekasserne efter Loven skal anbringe dem, gaar selvfølgelig til Sparekasserne. Men det er min Medforslagsstillers og min ligesom mange andres Opfattelse, at der ikke hos Publikum er den fulde Forstaaelse af, at en Kontrabog er forskellig, naar det er en Bankkontrabog, og naar det er en Sparekassekontrabog, og derfor har vi stillet vort Ændringsforslag.

Det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 2, behøver jeg ikke at gøre mange Bemærkninger om, da det er enslydende med Ændringsforslag Nr. 6 til Sparekasselovforslaget, hvilket det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) omtalte. Ændringsforslaget gaar ud paa, at det Stykke i Lovforslaget, der siger, at „de paa Sparekassebog eller Indlaansbevis gjorde Indskud kan kun hæves mod samtidig Afskrivning i Sparekassebogen eller paa Indlaansbeviset“, skal udgaa. Jeg skal ikke nægte, at det har forbaavset mig en Del, at der ikke i Udvalget har kunnet opnaas Tilslutning til de to Ændringsforslag, navnlig da den højtærede Handelsminister ved Sagens anden Behandling udtalte — det staar i Tidenden Sp. 3298, og jeg maa forhaabentlig med den højtærede Formands Tilladelse